

Universitätsbibliothek Paderborn

**Vita P. Camilli De Lellis Fvndatoris Religionis Clericorvm
Regvlarivm Infirmis Ministrantivm**

Cicatelli, Sanzio

Antverpiæ

Cap. XXIV. Camillus opitulatur infirmis sanctæ Mariæ de Angelis ad
Thermas.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37267

erexerat, ita nunc quoque, postquam ita determinatum ac statutum fuisset, in Religionem esse erecturum.

C A P V T X X I I I .

*Camillus opitulatur infirmis S. MARIAE
DE ANGELIS ad Thermas.*

PAULLÒ ante Sixti Quinti Pontificis mortem, dum de Professione in vtramque partem, ut iam dictum est, disceptaretur, commodum Camillo tempus oblatum est, quo suam erga pauperes infirmos ardentem charitatem in publicum depromeret. Nam Romæ in monte Quirinali tam maligna grassari febris cœpit, tamque pertinaciter inhærere infirmis, ut vix vlli, quem semel attigisset, mortis effugio locum relinqueret. Sed illos speciatim holoserici villoſi textores invasit, quos Sextus Quintus sanctæ memoriae ad introducendam ferici artem Romam accuerat: & quibus totam illam habitationis partem (quæ ipsius vineæ contigua erat, & Templo S. Mariae de Angelis ad Thermas proxima) incolendam attribuerat. Illorum igitur maiorem partem, non curato nec artis nec laboris fructu, mors importuna demefuit. Res sanè erat maximè digna miserationis, videre tantum populum tam miserè

com-

III

174

108 VITÆ P. CAMILLI DE LELLIS
commori:nempe multis in ædibus in vno eo-
demque lecto intueri erat iacétes promiscuè,
patrem, matrem, liberos, ita vt quos morbus
non perimeret, enecaret fames: propterea ni-
mirum quòd nullus inter illos sanus esset, qui
valetudinis ceterorum curam gereret. Hanc
miseriam cùm nostri, qui in ea loca infirma
succursum, & morientium animas Deo præ-
paratum ibant, Camillo renuntiassent, ipse
eorum sortem miseratus, & quorumdam Do-
minorum Cardinalium stipe adiutus, nimi-
rum Gesoaldi & Paleotti & Salviati, asellum
vnum comportandis in eum montem edi-
lijs comparauit: dejnde iussis domi nostri
præparari omnibus ad leuandam ægrotor-
um penuriam necessariis, bina quotidie one-
ra ijsdem pauperibus mittere aggressus est:
atque ipse met non rarò cum alijs quatuor lo-
cijs manè & vespere ad eos cibandos curan-
dosque itabat. Quòd cùm peruenissent, inci-
pientes à Quatuor fontibus, ibant ostiatis
distribuentes ea quæ attulerant, panem, vi-
num, aquam decoctam, diuersi generis iulcu-
la, oua, carnes, gallinas, pulmenta hordeacea,
amygdala, vias passas, dulciaria, & alia quæ
libet necessaria, suis manibus escas iuxta Me-
dicorum præscriptum grauius laborantibus
porrigentes. Quarum rerum, vti & omnis ge-
neris pharmacorum copiam, idem Camillus
iube-

jubebat prouideri. Post curata verò & pasta corpora, ad sternendos aut reparandos lectos se conuertebat, ad lauandas patinas, ad ædes verrendas. Quin & pannos suscipiebant, & curabant mundandos, immò & ipsos ægros vestiebant, & pusilloſ eorum liberos fasciolis inuoluebant, quorum vagitus & pallor è quamlibet duro pectore fletum elicerent, tum præsertim cùm, volentibus nostris illos à matrum suarum mamillis (ne ipsarum lacte aut halitu inficerentur) auellere, altissimi atque innocentissimi eorum eiulatus in cælos tollerentur. Denique Camillus tanto illis auxilio ea in calamitate fuit, vt cùm illum postè conspicerent, ſibi viderentur Angelum videre de cælo missum ad ipsorum salutem atque perfugium. Et certè iustissimam id opinandi anſam habebant: quandoquidem eorum' amore nulli vñquam labori peperciffet. Nam iuit ipfem ſæpius, licet pedibus, vti ex longo tempore erat, ulcerosis, & diebus quidem (quales ſol in Leone efficit) calidifimis, ad pharmacopolas remediorum ſumendorum gratiâ. Quod tanta faciebat charitate & follicitudine, adeoque anxietate, vt ſibi imperare numquam poſſet, vt in via, quamlibet grauibus personis colloqui volentibus, tantisper confiſteret. Sic contigit, vt cùm ad quoddam medicamentum pro ali-

quo

VII
174

110 VITÆ P. CAMILLI DE LELLIS
quo infirmo accipiendum se contulisset, reditu cuidam sanctæ Ecclesiæ Cardinali occurseret: cui sciscitanti quonam modo infirmi se haberent, ille qui festinanter transibat *Paullo*, inquit, *meliùs*: sed illo cupiente eundiutiū amplioris cognitionis gratiā dormiri, ipse ex sancta simplicitate & rusticitate se excusans dixit: *Illustriſſime Domine, precepisti per amorem Dei, ne me diutiū affando deinceas. Nam tempus applicandi remedy, quando unī illorum porto, interīm præteruolat: & levato ſimul pallio ollam ostendit, & dicto diutius viam capessit.* Nec ægrè tulit prudentissimus Cardinalis, sed potius vim charitatis admiratus obstupuit. Alias item frequentius ad eosdem infirmos deferret cibaria. *Illustriſſimo Cardinali Sfondrato in via occurrerit: qui ſic illius operæ bono exemplo piebatur, ut ſæpius rheda inibi hærente iuſſa pro voluptate duceret eius ſpectare eleemosynæ distributionem.* Quare ſic illa præclaris charitatis exempla ei placuerunt, ut ad Pontificiam dignitatem haud multò pōst eiusdem, & Gregorius X I I I. appellatus, nullam difficultate Professionem Camillo concerferit, & Congregationem in Religionem exercerit. *Quin & erectam non modò multi priuilegijs locupletauit, verūm etiam magnas eleemosynarum copia subleuauit.* Quippe quia

quam primūm Pontifex creatus est , statim septingentos aureos domum misit, & quamdiu superstes viueret , alias quinquagenos in menses singulos assignauit.

C A P V T X X V .

Camillus multos pauperes tota vrbe Roma dispersos in magna annonæ charitate victu vestituque adiuuat.

DOste aquam grauis illa ad Thermas morborum contagio finem accepit , insecura est mors Sixti , & mors Urbani Septimi eius successoris : & hic quidem vno eodemque mense Pontificatu functus & defunctus est. Nam in Pontificem assumptus est decimo quinto Septembribus anni millesimi quingen tesimi nonagesimi , & eiusdem mensis vigesimo septimo defunctus est. Tum Cardinalis Sfondratus quinto Decembribus eiusdem anni Pontificatum auspicatò cepit , & Gregorius XIII I. est appellatus. In cuius Pontificatu cœpit tanta illa annonæ charitas , & Romæ mortalium clades , vt nulla nostris temporibus visa sit maior : siquidem partim fame partim frigore mortui sunt Romæ , & in agro Romano , minimum sexaginta hominum millia. Res sanè auditu horrenda , sed visu

